

Tað er so vanligt í samfelagnum í dag, at man í familjuni hvønn morgun fer hvør til sítt ístaðin fyri at vera saman við barninum, sum man hevur sett í verðina

Saman plaga tær báðar at vitja Spælistovuna í Býarbókasavninum tvær ferðir um vikuna, og so gongur Ría eisini til mini-hondbólt. Eisini

fara tær nógvar túrar við býarbussinum og vitja familju og vinir.

– Eg kenni ikki nógvar heimagangandi mammur. Í Spælistovuni, sum er eitt kommunalt tilbøð fyri heimagangandi og børnini tvær ferðir um vikuna, vitja á leið 10 ymiskar mammur, men vit eru eini fýra, sum vitja fast, sigur hon.

– Tað er eisini avmarkað, hvussu nógv vita av, at Spælistovan er opin tvær ferðir um vikuna. Hóast vit sakna samvirkan, so er plássíð í Býarbókasavninum eisini avmarkað, at tað ikki er pláss fyri fleiri, sigur unga mamman.

– Eg hugsí tó, at tað hevði verið framúr, um kommunan hevði onkra av hallunum tóka til okkara av og á, so vit kundu farið við børnunum, tá veðrið var keðiligt. Tað hevði eisini verið við til, at gjørt tað meir freistandi at verið heimagangandi, hóast eg eisini hava varhuga av, at tað kommunan als ikki kennur tørvin, sum vit hava, tí tey ikki

hava áhuga í, at mammur eru heimagangandi, sigur hon umhugsin.

Savnast um mat

– Tað sum eg havi tikið stig til er at finna samsint foreldur við somu áhugamálum og hugsanum um barnaupplæing, sum eg havi, sigur hon.

Una hevur tó ikki sett fleiri neyvkrøv til opnu innbjóðingina annað enn, at maturin, ið etin verður er veganskur.

– Eg havi valt, at tað skal vera fyri øll – bæði mammur og pápar – og tí havi eg gjørt eina opna innbjóðing. Endamálið er, at vit hittast regluliga, og øll taka hvør sín rætt við. Tað er lætt at savnast um mat. Eg havi

sett sum krav, at maturin skal vera veganskur, og tað havi eg gjørt, tí tað er umráðandi fyri meg. Forskrekkir tað onkran, so hugsí eg, at tað ger einki. Vónin er at finna eina samsinta kjarnu, sigur hon.

Eín lítil vika er liðin, síðani Una lutaði uppslagið á sosialu miðlunum, og nú hava 16 vaksín meldað seg upp í bólkin. Tað kom óvart á hana, at so stórir áhugi var í júst hesum, og hon heldur, at áhugin eisini gevur ábendingar um, at tað er ein stórir tørvur í samfelagnum fyri

sosialari samveru millum heimagangandi foreldur og børn teirra, ið onkursvegna ikki verður møttur.

Tey 16, ið hava meldað seg til eru ymsa staðni frá í landinum, hóast tey flestu búgva í Havn. Ætlanin er, at tey hittast fyrstu ferð fríggjdagin heima hjá Unu og síðani verður tosað um, hvussu tey skulu skipa seg og hvar tey møguliga kunnu fara saman, bæði tá veðrið er vánaligt, og tá tað verður betri.

–Hesa tíðina á árinum vera vit óivað nógv ikki úti men skiftast um at leggja hús til, men ætlanin er, at vit eisini hittast úti seinni ár, sigur unga framfýsna mamman.